بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

http://golzarenoor.ir

پنجاه حدیث ناب از امام مهدی علیه السلام با ترجمه عربی و ذکر منبع

امام مهدی علیه السلام فرمودند:

۱-أنَا بَقِيَّةُ اللهِ في أرضِهِ و خَليفَتُهُ و حُجَّتُهُ عَلَيكُم ؛

من یادگار خدا در زمین و جانشین و حجّت او بر شما هستم.

كمال الدّين ، ص ۳۳۱ .

۲-أنَـا بَقِيـَّةٌ مِنْ آدَمَ وَ ذَخـيرَةٌ مِنْ نُـوحٍ وَمُصْطفى مِنْ إبراهيمَ وَصَفْوَةٍ مِنْ مُحَمَّدٍ صلي الله عليه و آله

من باقیمانده از آدم و ذخیره نـوح و برگزیده از ابراهیم و خلاصه محمد [که درود خدا بر آنان باد]می بـاشـم.

غیبت نعمانی: ۲۸۱، ح ۶۷

۳-إنّي أمانٌ لِأهلِ الأرضِ كَما أنَّ النُّجُومَ أمانٌ لِأهلِ السَّماءِ ؛

من مایه امان اهل زمینم ؛ چنان که ستارگان مایه امان اهل آسمان اند.

بحار الأنوار ، ج ۷۸ ، ص ۳۸۰ .

۴-أمّا وَجهُ الإنتفاعِ بِي في غَيبَتي فَكَالإنتِفاعِ بِالشَّمسِ إذا غَيَّبَها عَنِ الأبصارِ السَّحابُ ؛

چگونگی بهره مندی از وجود من در دوران غیبتم ، همچون بهره ای است که از خورشید می برند ، آن گاه که ابر آن را از دیدگان نهان می کند

بحار الأنوار ، ج ۵۲ ، ص ۹۲ .

۵-أنَا الَّذي أملأُها عَدلاً كَما مُلِئَت جَورا ؛

منم که زمین را از عدالت لبریز می کنم ، چنان که از ستم آکنده است.

بحار الأنوار ، ج ۵۲ ، ص ۲

۶-إنَّ الأرضَ لا تَخلُو مِن حُجَّةٍ إمّا ظاهِرا و إمّا مَغمُورا ؛

زمین از حجّتی آشکار یا نهان خالی نیست.

کمال الدّین ، ج ۲ ، ص ۵۱۱

۷-وَ إذا أذِنَ اللهُ لَنا فبالْقَوْلِ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ اضْمَحَلَّ الْباطِلُ وَانْحَسَرَ عَنْكُمْ وَاِلیَ اللهِ أرْغَبُ فی الْكِفایَةِ وَ جَمیلِ الصُّنْعِ وَ الْوِلایَةِ

و هنگامی که به ما اجازه سخن داده شود، حق آشکار وباطل ریشه کن واز شما دور خواهد شد، از خدا می خواهم که این مهمّ را بنحو احسن و در حد کفایت و با ولایت ما انجام دهد.

بحارالانوار ۵۳: ۱۹۶

۸-فَقَدْ وَقَعَتْ الغَیْبَةُ الثانِیَةُ فَلا ظُهُورَ إلاّ بَعْدَ إذْنِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَ ذلِكَ بَعْدَ طُولِ الْأمَدِ وَ قَسْوَةِ الْقُلُوبِ، وَ امْتِلاءِ الْأرْضِ جَوْراً

غیبت دوم به وقوع پیوست، پس ظهوری نخواهد بود مگر بعد از اذن خدا و آن بعد از مدت طولانی و قساوت دلها و پُر شدن زمین از ظلم و ستم خواهد بود.

کمال الدین و تمام النعمة ۵۱۶: ۴۴

۹-فَاغْلُقُوا أبْوابَ السُؤالِ عَمّا لا يَعْنيكُمْ وَ لا تَتَكَلَّفُوا عِلْمَ ما قَدْ كَفَيتُمْ وَ أكْثِرُوا الدُّعاءَ بِتَعْجيلِ الْفَرَجِ فَإنَّ ذلِكَ فَرَجَكُمْ.

درهای سئوال از چیزهایی را که برای شما مفید نیست ببندید و خود را در مورد دانستن چیزهای غیرلازم به زحمت نیندازید، و درمورد تعجیل فرج زیاد دعا کنید زیرا که موجب فرج خواهدشد.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۱

۱۰-وَلْيَعْلَمُوا أنَّ الْحَقَّ مَعَنا وَ فينا، لايَقُولُ ذلِكَ سِوانا إلاّ كَذّابٌ مُفْتَرٍ وَ لا يَدَّعيهِ غَيْرُنا إلاّ ضالٌّ غَوى

باید بدانید که حق در میان ما و با ماست، کسی غیر از ما چنین چیزی نمی گوید مگر دروغ گوی افتراء زننده و کسی جز ما چنین ادعایی نمی کند مگر گمراه، گمراه شده.

کمال الدین و تمام النعمة ۵۱۰: ۴۲

۱۱-عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُثْمانَ الْعَمْری رَضِیَ اللهُ عَنْهُ قالَ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ

وَاللهِ إنَّ صاحِبَ هذَاالْأمْرِ لَيَحْضُرُالْمَوْسِمَ كُلَّ سَنَةٍ، فَيَرى النّاسَ وَ يَعْرِفُهُمْ وَ يَرَوْنَهُ وَ لايَعْرِفُونَهُ

محمد بن عثمان عمری[نایب امام علیه السلام] گوید: از حضرت شنیدم که می فرمود:

بخدا قسم صاحب الامر هرسال در مراسم حج حضور پیدا می کند و مردم را می بیند و آنان را می شناسد ولی مردم او را می بینند ولی او را نمی شناسند.

کمال الدین و تمام النعمة ۴۴۰: ۸

۱۲-وَ لَوْ اَنَّ أشياعَنا وَ فَقَّهُمُ اللهُ لِطاعَتِهِ، عَلى اجْتِماعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فی الْوَفاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ، لَما تأخَرَّ عَنْهُمُ الْيُمْنُ بِلِقائنا، وَ لَتَعَجَّلَتْ لَهُمْ السَّعادَةُ بِمُشاهِدَتِنا، عَلى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ وَ صِدْقِها مِنْهُمْ بِنا، فَما يَحْبِسُنا عَنْهُمْ إلاّ ما يَتَّصِلُ بِنا مِمّا نُكْرِهُهُ

از امام علیه السلام نقل شده که به شیخ مفید فرمود:

اگر دلهای شیعیان ما ـ که خداوند آنان را برای اطاعت خودش موفق کند ـ در وفا کردن به پیمانشان یکی بود هرگز سعادت و ملاقات ما از آنان به تأخیر نمی افتاد، بلکه سعادت دیدار با ما همراه با شناخت و صداقت برای آنان زود به دست می آمد، چیزی جز کارهای ناشایست آنان ما را از ایشان محبوس نمی سازد.

بحارالانوار ۵۳: ۱۷۷

۱۳-وَ أَمّـا ما وَصَلْتَنا بِهِ فَلا قَبُـولَ عِنْدَنـا إلاّ ما طابَ وَ طَهُرَ وَ ثَمَنُ الْمُغَنِّيَةِ حَرامٌ

از حضرت مهدی علیه السلام در پاسخ اسحاق بن یعقوب چنین آمده است:

اما آنچه را که به ما رساندی مورد قبول نیست مـگر آنچـه پـاك و پاکـیزه باشـد و دستمزد آوازخوان حرام است.

معجم احادیث المهدی علیه السلام ، ج ۴، ص ۲۹۴

۱۴-وَ أمّا أمْوالُكُمْ فَلانَقْبَلُها اِلاّ لِتَطْهُرُوا فَمَنْ شاءَ فَلْيَصِلْ وَ مَنْ شاءَ فَلْيَقْطَعْ فَما اتـانَا اللهُ خيْرْ مِمّـا اتـاكُمْ

اما اموال شما ما آنها را فقط برای این می پذیریم که شما پاکیزه شوید، پس هر کس بخواهد ـ که پاك شود ـ برساند و هر کس مایل است قطع کند، پس آنچه خدا به ما عطا فرموده است بهتر و برتر است از آنچه به شما داده است.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۰

۱۵-وَ أمّا ما سَئَلْتَ عَنْهُ مِنْ أمْرِمَنْ يَسْتَحِلُّ ما فيَدِهِ مِنْ أمْوالِنا أوْ يَتَصَرَّفَ فيهِ تَصَرُّفُهُ فى مالِهِ مِنْ غَيْرِ أمْرِنـا فَمَنْ فَعَلَ ذلِكَ فَهُوَ مَلْعُونٌ وَ نَحْنُ خُصَماؤهُ يَوْمَ الْقيامَةِ

امام علیه السلام خطاب به محمد بن جعفر اسدی فرمود:

اما آنچه در مورد کسی پرسیدی که اموال ما در دست اوست و حلال می شمارد یا بدون دستور ما در آن تصرف کند همانگونه که در مال خود تصرف می کند، بدان کسی که چنین کند، ملعون است و ما روز قیامت دشمنان او خواهیم بود.

کمال الدین و تمام النعمة ۵۲۰: ۴۹

۱۶-وَمَنْ أكَلَ مِنْ أمْوالِنا شَيْئاً فَإنَّما يَأكُلُ فى بَطنِهِ ناراً وَ سَيَـصْلى سَعيراً

کسی که از امـوال ما چـیزی بخـورد همانند این است که آتش را می خورد و به زودی به جهنم خـواهد رسـید.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۳

۱۷-وَأمّـا الْمُتَلَبِّسُونَ بِأمْـوالِنـا فَمَنِ اسْتَحَلَّ شَيْئاً مِنْها فَأكَلَهُ فَـإنـّما يَـأكُلُ النّـيرانَ

امـا کسانی که امـوال مـا را در دست گرفته اند، پس هر کس چیزی از آن را مباح شمارد و بخورد همـانا آتش خـورده اسـت.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۱

۱۸-إنَّ اللهَ بَعَثَ مُحَمَّدا رَحمَةً لِلعالَمينَ و تَمَّمَ بِهِ نِعمَتَهُ ؛

خداوند محمّد را برانگيخت تا رحمتی برای جهانيان باشد و نعمت خود را تمام كند.

بحار الأنوار ، ج ۵۳ ، ص ۱۹۴

۱۹-إنَّ لِي في إبنَةِ رَسولِ اللهِ أُسوَةٌ حَسَنَةٌ ؛

دختر رسول خدا (فاطمه) برای من سرمشقی نيكو است.

الغيبه ، طوسی ، ص ۲۸۶

۲۰-كان [الإمامُ العَسكَري عليه السلام] نُورا ساطِعا و قَمَرا زاهِرا اختارَ اللهُ لَهُ ما عِندَهُ فَمَضى عَلى مِنهاجِ آبائِهِ حَذوَ النَّعلِ بِالنَّعلِ ؛

او(امام عسكری عليه السلام) نوری فروزان و ماهی درخشان بود كه خداوند آنچه را نزد خود بود برای او برگزيد . او راه و روش پدران بزرگوار خود را گام به گام دنبال كرد تا رحلت فرمود.

بحار الأنوار ، ج ۵۳ ، ص ۱۹۱

۲۱-فَإنـّا يُحيطُ عِلمُنا بِأنْبـائِكُمْ، وَلا يَعْزُبُ عَنّا شَى ءٍ مِنَ أخبارِكُمْ وَ مَعْرِفَتِـنا بَالِزَّلَلِ الَّذى أصابَكُمْ

براستی كه علم ما بر اوضاع شما احاطه دارد و هيچ چيز از احوال شما بر ما پوشيده نيست و نسبت به لغزشهايی كه از شما سرمی زند شناخت داريم.

بحارالانوار ۵۳: ۱۷۵

۲۲-إنّا غَيْرُ مُهْمِلينَ لِمُراعاتِكُمْ، وَ لاناسينَ لِذِكْرِكُمْ، وَلَوْلا ذلِك لَنَزَلَ بِكُمْ الْلَأواءُ وَاصْطَلَمَكُمْ الْأعْداءُ فـاتـَّقُوااللهَ جَلَّ جـلالُهُ

ما در رعايت حال شما كوتاهی نمی كنيم و شما را فراموش نمی كنيم، اگر جز اين بود گرفتاريها بر شما فرود می آمد و دشمنان، شما را ريشه كن می كردند پس تقوای خدای بزرگ را پيشه خود سازيد.

بحار الانوار ۵۳: ۱۷۵

۲۳-أما تعْلَمُونَ أنَّ الأرْضَ لا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ إمـّا ظاهِراً وَ إمـّا مَغْمُوراً

به نقلی از امام مهدی علیه السلام فرمود:

مـگر نمی دانیـد کـه زمـین، هرگز از حجّت خالی نخواهد بود، آشکار یا غایب و پنـهان.

بحارالانوار، ۵۳: ۱۹۱

۲۴-اِنَّ زَكَرِيّا عليه السلام سَأَلَ رَبَّهُ أنْ يُعَلِّمَهُ أسْماءَ الْخَمْسَةَ، فَأهْبَطَ عَلَيْهِ جَبْرَئيلَ عليه السلام فَعَلَّمَهُ إيّاهُ ... فَكانَ زَكَرِيّا اِذا ذَكَرَ مُحَمَّداً وَ عَلِيّاً وَ فاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ سُرِّى عَنْهُ هَمُّهُ وَ انْجَلى كَرْبُهُ وَ إذا ذَكَرَ اَلْحُسَيْنَ خَنَقَتْهُ الْعَبْرَةَ وَ وَقَعَتْ عَلَيْهِ الْبَهَرَةُ

حضرت زکريّا علیه السلام از خدا خواست تا نامهای «پنج تن» را به او بیاموزد، پس جبرئیل را بر او نازل کرد، و آموخت. پس از آن هنگامی که نام محمد و علی و فاطمه و حسن را یاد آور می شد غم و اندوهش برطرف می شد ولی هنگامی که امام حسین را به یاد می آورد گریه گلویش را می فشرد و نفسهایش به شماره می افتاد...

بحارالانوار ۵۲: ۸۴

۲۵-لأَندُبَنَّكَ صَباحا و مَساءً و لأَبكِيَنَّ عَلَيكَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَما ؛

امام مهدی علیه السلام در زیارت ناحیه مقدّسه:

هر صبح و شام بر تو گریه و شیون می کنم و در مصیبت تو به جای اشك ، خون می گریم.

بحار الأنوار ، ج ۱۰۱ ، ص ۲۳۸ .

۲۶-وَلْيَعْلَمُوا أنَّ الْحَقَّ مَعَنا وَ فينا، لايَقُولُ ذلِكَ سِوانا إلاّ كَذّابٌ مُفْتَرٍ وَ لا يَدَّعيهِ غَيْرُنا إلاّ ضالٌّ غَوى

باید بدانید که حق در میان ما و با ماست، کسی غیر از ما چنین چیزی نمی گوید مگر دروغ گوی افتراء زننده و کسی جز ما چنین ادعایی نمی کند مگر گمراه، گمراه شده.

كمال الدين و تمام النعمة ۵۱۰: ۴۲

۲۷-وَأمَّا الْحَوادِثُ الْواقِعَةُ فَارْجِعُوا فيها إلى رُواةِ حَديثِنا فَإنَّهُمْ حُجَّتى عَلَيْكُمْ وَ أنَا حُجَّةُ اللهِ عَلَيْهِمْ

امّا در رخدادهایی که پیش می آید به راویان احادیث ما مراجعه کنید، که آنان حجّت من بر شما هستند و من حـجّت خـدا بـر آنـانـم.

معجم احادیث المهدی علیه السلام ، ج ۴، ص ۲۹۴

۲۸-فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَیْسَ بَیْنَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ وَ بَیْنَ اَحَدٍ قَرابَةٌ، وَمَنْ أَنْکَرَنی فَلَیْسَ مِنّی وَسَبیلُهُ سَبیلَ ابْنِ نُوحٍ

در نامه امام مهدی علیه السلام چنین آمده است:

بدان که میان خدای متعال و بندگانش خویشی و قرابتی نیست، و کسی که مرا انکار کند از من نیست و راه او راه پسر نوح است.

کمال الدین و تمام النعمة ۲: ۴۸۴

۲۹- وَ فی تَوقیعِهِ علیه السلام

وَ أمّا ظُهُورُ الْفَرَجِ فَإِنَّهُ اِلیَ اللهِ وَ کَذِبَ الْوَقّاتُونَ

در نامه حضرت مهدی علیه السلام آمده است:

اما ظهور فرج مربوط به خداست و وقت تعیین کنندگان دروغ گفته اند.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۱

۳۰-وَ أنا أعُوذُ بِاللهِ مِنَ الْعَمی بَعْدَ الْجَلاء، وَمِنَ الضَّلالَةِ بَعْدَ الهُدی وَ مِنْ مُوبِقاتِ الْأعْمالِ، وَ مُرْدیاتِ الْفِتَنِ فَإنَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ یَقُولُ: الم أحَسِبَ النّاسُ أنْ یُتْرَکُوا أنْ یَقُولُوا آمَنّا وَهُمْ لا یُفْتَنُون

به خدا پناه می برم از کوری بعد از روشنایی و روشن بینی و از گمراهی بعد از هدایت، و از چیزهایی که موجب نابودی اعمال می شود و به او پناه می برم از آزمایشهای هلاك کننده. زیرا خداوند متعال فرماید: آیا مردم تصور می کنند همین که گفتند ایمان آوردیم رها می شوند و مورد آزمایش قرار نمی گیرند؟

بحارالانوار ۵۳: ۱۹۰

۳۱-فَما أرْغَمُ أنْفُ الشَیْطانَ بِشَیءٍ مِثْلَ الصَّلاةِ، فَصَلِّها وَ أرْغَمْ أنْفَ الشَّیْطانَ ...

در پاسخ شخصی که از نماز در وقت طلوع و غروب آفتاب سؤال کرده بود فرمود:

با هیچ چیز مثل نماز، بینی شیطان به خاك مالیده نمی شود پس نماز را به پادار و بینی شیطان را به خاك بمال.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۲

۳۲-وَ أمّا ما سَأَلْتَ عَنْهُ مِنَ الثِّمارِ مِنْ أمْوالِنا يَمُرُّ بِهِ الْمارُّ فَيَتَناوَلُ مِنْهُ وَ يَأكُلُ هَلْ يَحِلُّ لَهُ ذلِكَ؟ فَإنَّهُ يَحِلُّ لَهُ أكْلُهُ، وَ يَحْرُمُ عَلَيْهِ حَمْلُهُ

اما سئوال کردی که شخصی به میوه جات اموال ما می گذرد و از آن برداشته و می خورد (حق المارّه) آیا حلال است یا خیر؟ پاسخ این است خوردن برایش حلال است ولی بردن آن حرام است.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۳

۳۳-وَ أمّا ما سَئَلْتَ عَنْهُ مِنْ اَمْرِ الْوَقْفِ عَلی ناحِیَتِنا وَ ما یَجْعَلُ لَنا ثُمَّ یَحْتاجُ اِلَیْهِ صاحِبُهُ، فَکُلُّ ما لَمْ یُسَلِّمْ فَصاحِبُهُ فیهِ بِالْخِیارِ، وَ کُلَّما سَلَّمَ فَلاخیارَ لِصاحِبِهِ فیهِ، إحْتاجَ اَوْ لَمْ یَحْتَجْ، إفْتَقَرَ اِلَیْهِ أوِاسْتَغْنی عَنْهُ

اما آنچه در مورد وقف برای ما سؤال کردی و آنچه که صاحبش برای ما قرار می دهد و بعد به آن احتیاج پیدا می کند پاسخ این است که هر چیزی را که هنوز تحویل نداده صاحبش مختار است و هر چه را که تحویل داده دیگر حق ندارد چه به آن نیازمند باشد یا نباشد.

بحارالانوار ۵۳: ۱۸۲

۳۴-إجعَلوا قَصدَکُم إلَینا بِالمَوَدَّةِ عَلَی السُّنَّةِ الواضِحَةِ ؛

گرایش خود را به ما ، با دوست داشتن سنّت روشن همراه کنید.

همان ، ص ۱۷۹ .

۳۵- إنَّ اللهَ مَعَنا ، فَلا فاقَةَ بِنا إلی غَیرِهِ و الحَقُّ مَعَنا فَلَن یُوحِشَنا مَن قَعَدَ عَنّا ؛

خدا با ما است و نیازمند دیگری نیستیم . حق با ما است و باکی نیست که کسی از ما روی بگرداند.

الغیبة ، طوسی ، ص ۲۸۵

۳۶-أنا خاتِمُ الأوصِیاءِ ، بي یُدفَعُ البَلاءُ مِن أهلي و شیعَتي ؛

من وصیّ آخرین ام ؛ به وسیله من بلا از خانواده و شیعیانم دفع می شود.

همان ، ص ۲۸۵

۳۷-أکثِروا الدُّعاءَ بِتَعجیلِ الفَرَجِ فَإنَّ ذلِكَ فَرَجُکُم ؛

برای تعجیل در فرج بسیار دعا کنید ، که فرج من فرج شما نیز هست.

کمال الدّین ، ص ۴۸۵ .

۳۸-وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ حَمْداً لا شَريكَ لَهُ عَلى إِحْسانِهِ إِلَيْنا وَ فَضْلِهِ عَلَيْنا، أَبَى اللهُ عَزَّوَجَلَّ لِلْحَقِّ إِلاّ إِتْماماً وَ لِلْباطِلِ إِلاّ زَهُوقاً

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است و همتایی ندارد. ستایش بخاطر احسانش به ما و نیکی او بر ما، خداوند بزرگ و با عظمت برای حق جز پایداری و کمال چیزی نمی پسندد و برای باطل نیز جز نابودی چیزی مقدر نکرده است.

بحارالانوار ۵۳: ۱۹۳

۳۹ـ في صِفَةِ الأَوصِياءِ ـ : أحيى بِهِم دينَهُ ، وأتَمَّ بِهِم نورَهُ ، وجَعَلَ بَينَهُم وبَينَ إخوانِهِم وبَني عَمِّهِم والأَدنَينَ فَالأَدنَينَ مِن ذَوي أرحامِهِم فُرقانًا بَيِّنًا ، يُعرَفُ بِهِ الحُجَّةُ مِنَ المَحجوجِ ، والإِمامُ مِنَ المَأمومِ ، بِأَن عَصَمَهُم مِنَ الذُّنوبِ ، وبَرَّأَهُم مِنَ العُيوبِ، وطَهَّرَهُم مِنَ الدَّنَسِ ، ونَزَّهَهُم مِنَ اللَّبسِ ، وجَعَلَهُم خُزّانَ عِلمِهِ ، ومُستَودَعَ حِكمَتِهِ ، ومَوضِعَ سِرِّهِ ، وأيَّدَهُم بِالدَّلائِلِ ، ولَولا ذلِكَ لَكانَ النّاسُ عَلى سَواءٍ ، ولاَدَّعى أمرَ اللهِ عَزَّوجَلَّ كُلُّ أحَدٍ ، ولَما عُرِفَ الحَقُّ مِنَ الباطِلِ ، ولا العالِمُ مِنَ الجاهِلِ

در توصیف اوصیا : خداوند، دین خود را با آنها احیا کرده و با آنها نورش را به کمال رسانده و میان آنها و برادرانشان و پسرعموهاشان و خویشان نزدیك و نزدیکترشان فرقانی آشکار قرار داده است که با آن حجّت از آن که حجّت برای او آورده شده و امام از مأموم شناسایی می شود و این از آن روست که خداوند آنها را از هر گونه پلشتی مصون داشته و از عیوب مبرّایشان کرده و از ناپاکی پاکشان گردانده و از درهم شدگی منزّه شان داشته است و آنها را گنجوران علم خود و مخزن حکمتش و جایگاه سرّش قرار داده است. خداوند آنها را با دلایل خود تأیید کرده و اگر چنین نمی بود مردم همه یکسان بودند و هر کس مدّعی امر [منصوب شدن از سوی] خداوند عزّوجل می شد و دیگر حقّ از باطل و دانا از نادان شناخته نمی شد.

الغيبة للطوسيّ : ۲۸۸ / ۲۴۶ ، الاحتجاج : ۲ / ۵۴۰ / ۳۴۳ كلاهما عن أحمد بن إسحاق

۴۰-یا مَن أظهَرَ الجَميلَ و سَتَرَ القَبيحَ يا مَن لَم يُؤاخِذ بِالجَريرَةِ و لَم يَهتِكِ السِّترَ يا عَظيمَ المَنِّ يا كَريمَ الصَّفحِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ ؛

ای آن که [کار] زیبا را آشکار می کند و [کار] زشت را می پوشاند! ای آن که بر بدکاری مؤاخذه نمی کند و پرده نمی درد ! ای آن که منّتش بزرگ و چشم پوشی اش کریمانه و گذشتش نیکو است.

همان ، ج ۵۱ ، ص ۳۰۴ .

۴۱-الإمام المهديّ علیه السلام ـ في قَولِهِ تَعالی : «فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى » طه : ١٢

إنَّ موسی ناجی رَبَّهُ بِالوادِ المُقَدَّسِ ، فَقالَ : «یا رَبِّ ، إنّي قَد أخلَصتُ لَكَ المَحَبَّةَ مِنّي ، وغَسَلتُ قَلبي : عَمَّن سِواكَ» وكانَ شَديدَ الحُبِّ لِأَهلِهِ . فَقالَ اللهُ تَعالی : «إِخْلَعْ نَعْلَيْكَ» أي : اِنزَع حُبَّ أهلِكَ مِن قَلبِكَ إن كانَت مَحَبَّتُكَ لي خالِصَةً وقَلبُكَ مِنَ المَيلِ إلی مَن سِوايَ مَغسولاً

امام مهدی علیه السلام ـ درباره گفته خدای متعال که «کفشت را بیرون آر ، که تو در سرزمین مقدسِ «طُوی» هستی.«

موسی در وادی مقدّس با پروردگارش مناجات کرد و گفت : پروردگارا ! محبّتم را برای تو خالص ساخته ام و قلبم را از غیر تو شسته ام» ، در حالی که ایشان ، بسیار خانواده اش را دوست می داشت. پس از آن ، خداوند متعال فرمود : «کفشت را در آور» ؛ یعنی اگر محبّتت برای من خالص و قلبت از گرایش به غیر من پاك است ، محبّت به خانواده ات را از قلبت برکَن.

کمال الدین: ۲۱/۴۶۰، الاحتجاج: ۳۴۱/۵۲۸/۲ کلاهما عن سعد بن عبدالله القمّي، بحار الأنوار : ۴/۶۵/۱۳

۴۲- ا یَحِلُّ لِأحدٍ أن يَتَصَرَّفَ في مالِ غَيرِهِ بغَيرِ إذنِهِ

بر هیچ کس روا نیست که بدون اجازه دیگری در مال او تصرف کند.

وسائل الشيعة : ۴/۳۰۹/۱۷

۴۳-إنَّ اللهَ تَعالی لَمْ يَخْلُقِ الْخَلْقَ عَبَثاً ولا أهْمَلَهُمْ سُدیً، بَلْ خَلَقَهُمْ بِقُدْرَتِهِ وَ جَعَلَ لَهُمْ أسْماعاً وَ أبْصاراً وَ قُلُوباً وَ ألْباباً، ثُمَّ بَعَثَ اِلَيْهِمُ النَبيّينَ علیهم السلام مُبَشّرِينَ وَ مُنْذِرينَ ،يأمُرُونَهُمْ بِطاعَتِهِ، وَ يَنهُونَهُمْ عَنْ مَعْصيَتِهِ، وَ يُعَرِّفُونَهُمْ ما جَهِلُوهُ مِنْ أمْرِ خالِقِهِمْ وَ دِينِهِمْ

خداوند بزرگ مخلوقات را بیهوده نیافریده و آنان را پوچ و بیهوده رها نکرده، بلکه آنان را با قدرت خود آفرید و برای آنان چشم و گوش و قلب و عقل قرار داد و سپس انبیائی که بشارت دهنده و هشدار دهنده هستند به سوی آنان فرستاد که آنان را به اطاعت از او فرمان می دهند و از معصیت او نهی می کنند و چیزهایی را که در مورد پروردگارشان و دینشان نمی دانستند به آنان شناساندند.

بحارالانوار، ۵۳، ۱۹۴

۴۴-وَ قَدْ أَبَی اللهُ عَزَّوَجَلَّ اَنْ يَكُونَ [الإمامَةُ] فی أخَوَيْنِ بَعْدَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ علیهماالسلام

خداوند بزرگ اجازه نداد و نخواست که امامت پس از امام حسن و امام حسین علیهماالسلام در دو برادر جمع شود.

بحارالانوار ۵۳: ۱۹۶

۴۵-وَجَعَلَ الاْمْرَ بَعْدَهُ صلي الله عليه و آله إلی أخيهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ وَ وَصيِّهِ وَ وارِثِهِ عَلیِّ بْنِ أبىطالِبٍ ثُمَّ إلیَ الْأوْصياءِ مِن وُلْدِهِ واحِداً واحِداً أحْيا بِهِمْ دينَهُ وَ أتَمَّ بِهِمْ نُـورَهُ

خداوند پس از پيامبر اكرم صلي الله عليه و آله كار امّت را به برادر و پسر عمو و وصیّ و وارث او علی بن ابی طالب عليه السلام سپرد، سپس به جانشينان او از فرزندانش يكی پس از ديگری واگذار كرد. و توسط آنان دين خود را زنده كرد و نور خود را به اتمام رسانيد.

بحارالانوار ۵۳ : ۱۹۴

۴۶-أوَلَمْ تَروَا أنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ جَعَلَ لَكُمْ مَعاقِلَ تَأْوُونَ إلَيْها وَاَعْلاماً تَهْتَدُونَ بِها مِنْ لَدُنْ آدَمَ عليه السلام ... إلی أنْ ظَهَرَ الْماضی [ابومحمّد]صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ

آيا نمی بينيد كه خداوند برای شما منابع عقل را قرار داده كه به آن منابع پناه می بريد و پرچمها و نشان هايی نصب كرده كه بواسطه آنها هدايت می شويد و اين روش از زمان حضرت آدم شروع شد تا اينكه امام عسكری عليه السلام كه درود خدا بر او باد آشكار شد.

كمال الدين و تمام النعمة ۲: ۴۸۷

۴۷-أوَلَمْ يَعْلَمُوا انْتِظامَ أئِمَّتِهِمْ بَعْدَ نَبِيِّهِمْ صلي الله عليه و آلهواحِداً بَعْدَ واحِدٍ إلی أنْ أفْضیَ الْأمْرُ بِأمْرِاللهِ عَزَّوَجَلَّ إلیَ الماضی - يَعْنی الْحَسَنَ بْنَ عَلیٍّ - صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ فَقامَ مَقامَ آبائِهِ عليهم السلام يَهْدی إلیَ الْحَقِّ وَ إلی طَريقٍ مُسْتَقيمٍ

مگر نمی دانند كه امامان آنان بعد از پيامبرشان يكی پس از ديگری به طور منظم آمدند تا به فرمان خدا نوبت به امام پيشين يعنی امام حسن عسكری عليه السلام رسيد كه به جای پدرانش نشست تا به سوی حق و راه مستقيم رهنمون گردد.

كمال الدين و تمام النعمة، ۵۱۰ ح ۴۲

۴۸-كُلَّما غابَ عَلَمٌ بَدا عَلَمٌ، وَ إذا أفَلَ نَجْمٌ طَلَعَ نَجْمٌ فَلَمّا قَبَضَهُ اللهُ إلَيْهِ ظَنَنْتُمْ أنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ قَدْ قَطَعَ .. السَّبَبَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ خَلْقِهِ كَلاّ ما كانَ ذلك وَ لايَكُونُ حَتّی تَقُومَ السّاعَةُ وَ يَظْهَرُ أمْرُ اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَ هُمْ كارِهُونَ

هنگامی كه پرچمی پنهان شد پرچم ديگری پديدار گرديد، و زمانی كه ستاره ای غروب كرد ستاره، ديگری طلوع كرد، زمانی كه خداوند امام عسكری عليه السلام را قبض روح كرد. گمان كرديد كه واسطه و رابطه بين خدا و خلقش قطع شد ولی هرگز رابطه قطع نشد و تا قيامت قطع نخواهد شد و فرمان خدا غالب و پيروز خواهد شد اگر چه آنان دوست نداشته باشند.

کمال الدین و تمام النعمة ۲: ۷۸۷

۴۹-أمّا وَجـهُ الانْتِفاعِ بي في غَيبَتي فكالانْتِفاعِ بالشَّمسِ إذا غَيَّبها عَنِ الأبصارِ السَّحابُ ، وإنّي لَأمانٌ لأهلِ الأرضِ كما أنّ النُّجومَ أمانٌ لأهلِ السَّماءِ

چگونگی بهره مند شدن از من در روزگار غیبتم همچون بهره مند شدن از خورشید است، آنگاه که در پس ابر از دیدگان پنهان می شود. من مایه امان زمینیانم همچنان که ستارگانْ مایه امان آسمانیان هستند.

بحار الأنوار : ۵۲ / ۹۲ / ۷

۵۰-أما سَمِعْتُمْ اللهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: يا اَيُّهَا الَّذينَ امَنوا اَطيعُوا اللهَ وَ أطيعُوا الرَّسولَ وَ أُولُو الأمْرِ مِنْكُمْ. هَلْ أمرٌ إلاّ بِما هُوَ كائِنٌ إلى يَوْمِ القيامَةِ

آیا شنیدید که خداوند بزرگ فرمود: ای کسانی که ایمان آوردید از خدا و رسول و صاحبان فرمان برخود پیروی و فرمانبرداری کنید، آیا مقصود این نیست فرمانی که تا روز قیامت پا برجاست؟

کمال الدین و تمام النعمة ۲: ۴۸۷

امام مهدی علیه السلام در پاسخ به این پرسش علی بن مهزیار که: سرورم! این امر (ظهور) کی خواهد بود؟

فرمود : هرگاه راه کعبه بر شما بسته شود.

نور الثقلین: ۵/۴۶۱/۴

سایت اینترنتی گلزارنور

http://golzarenoor.ir